

днесъ не е хубавъ, ако не задоволява хората, той се дължи на онъзи неразумни същества, които сѫ го развалили. Щѣ кажете: какъ е възможно това? Ако си направите една хубава кѫща, съ всички модерни приспособления и я дадете подъ наемъ, но като се върнете да живѣете отново въ нея, намирате всичко разрушено, разнебитено, питамъ: кой ще е причината за това? — Онъзи, които сѫ живѣли тамъ. Така и ние днесъ тѣй сме развалили съвременния редъ и порядъкъ. Всички водопроводи, канализации, всичко сме развалили и отгорѣ на това питаме: защо свѣтътъ не върви. Че какъ ще върви? Не, ние трѣбва да се повторнемъ къмъ онъзи закони и правила, които регулиратъ живота. Мислите ли, че онази мома, която била на балъ и се въртѣла съ този, съ онзи момъкъ цѣла нощ като въртоглава, та е придобила нещо? Мислите ли, че слѣдъ като се въртѣла съ нѣкой момъкъ, като нѣкои дервишъ, слѣдъ като се нагълтала съ праха въ това здание и се върне въ кѫщи уморена, запотена, та е придобила нещо? Слѣдъ нѣколко дни отъ този балъ тя си спечелва една сериозна иневмония, легне болна и казва: урочасаха ме нещо. Съ други думи казано: нѣма защо да се ходи на балъ, да се бутаме въ това затворено здание тамъ, да дишаме прашния въздухъ. Нейниятъ възлюбенъ — духътъ, казва: нѣма какво да се въртишъ на бала, а като птичкитѣ, ще отидемъ въ гората да подишаме чистия въздухъ.

Та, ние, съвременнитѣ хора, си създаваме известни забавления, но нѣкои отъ тѣхъ не мязатъ на дѣтинскитѣ забавления. Азъ не зная, на какво мязатъ тѣ. Ако река да ги уподобя на нещо,